

தனிமையும் நிறைவும் முதிர்வுமாகிய குறிப்பும் விரும்புதலாகிய பண்புமுணர்த்தும். எ - று. (௩௫) (௩௬) (௩௭) (௩௮)

௩௩௫. பொற்பே போலிவு.

௩௩௬. வழிதுசிறி தாகும்.

௩௩௭. ஏற்ற நினைவுந் துணிவு மாகும்.

இ - ள். 'பெருவரை யடுக்கம் பொற்ப.' எ-ம். 'வறிது வடக்கிறைஞ்சிய.' எ-ம். 'கானலஞ் சேர்ப்பன் கொடுமை யேற்றி;' 'எற்றேற்ற மில்லாநுள் யானேற்ற மில்லாதேன்.' எ-ம். பொற்பு முதலாயின, முறையானே பொலிவும், சிறி தென்பதூஉம், நினைவும் துணிவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௩௯) (௪௦) (௪௧)

௩௩௮. பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருளா.

இ - ள். 'அரும்பிணை யகற்றி வேட்ட ஞாட்பினும்.' எ-ம். 'அமரர்ப் பேணியு மாகுதி யருத்தியும்.' எ-ம். பிணையும் பேணும், பெட்பின் பொருளாகிய புறந்தருதலென்னுங் குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

பெட்பின் பொருளவென்றதனால், பெட்பின் பொருளாகிய விரும்புதலுணர்த்தலுங் கொள்க. அது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. யாது பெண்பிணை யடுக்கம் - ௩௩௫ ௩௩௬ ௩௩௭ ௩௩௮ ௩௩௯ ௩௪௦ ௩௪௧ ௩௪௨ (௪௨)

௩௩௯. பணையே பிழைத்தல் பெருப்பு மாகும்.

இ - ள். 'பிணைத்துவீழ் பகழி' எனப் பிணையென்பது பிழைத்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும்; அதுவேயன்றி 'வேய் மருள் பிணைத்தோள்' எனப் பெருப்பாகிய குறிப்புமுணர்த்தும். எ - று.

பெருமையாகிய பண்புணர்த்தாது பெருத்தலாகிய குறிப்புணர்த்துமென்பார் பெருப்பென்றார். (௪௩)

௩௪௦. படரே யுள்ளல் சேலவு மாகும்.

இ - ள். 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி;' 'கறவை கன்று வயிற்படர்' எனப் படரென்பது உள்ளுதலுஞ் சேலவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௪௪)

௩௪௧. பையுளுஞ் சிறுமையு நோயின் பொருள.

இ - ள். 'பையுண்மலை.' எ-ம். 'சிறுமை யுறுப செய் பறியலரே.' எ-ம். பையுளுஞ் சிறுமையும், நோயாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௪௩)

௩௪௨. எய்யா மையே யறியா மையே.

இ - ள். 'எய்யா மையல்லை நீயும் வருந்துதி' என எய்யாமை அறிவின்மையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

அறிதற்பொருட்டாய் எய்தலென்றானும் எய்த்தலென்றானும் சான்றோர் செய்யுட்கண் வாராமைபின், எய்யாமை எதிர்மறையன்மையறிக. (௪௬)

௩௪௩. நன்றுபெரி தாகும்.

இ - ள். 'நன்று மரிதுற் றனையாற் பெரும' என நன்றென்பது பெரிதென்னுங் குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

பெருமையென்னுது பெரிதென்றதனான் நன்றென்பது வினையெச்சமாதல் கொள்க. (௪௭)

௩௪௪. தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்.

இ - ள். 'தாவி னன்பொன் றைஇய பாவை.' எ-ம். 'கருங்கட் டாக்கலை பெரும்பிறி துற்றென.' எ-ம். தாவென்பது வலியும் வருத்தமுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௪௮)

௩௪௫. தேவுக்கோளற் பொருட்டே.

௩௪௬. தேவ்வுப்பகை யாகும்.

இ - ள். 'நீர் தெவுநிரைத் தொழுவர்.' எ-ம். 'தெவ்வுப்புலம்.' எ-ம். தெவுந் தெவ்வும், முறையானே கொள்ளுதலும் பகையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௪௯)(௫௦).

௩௪௭. விறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ் சேறிவே.

இ - ள். 'விறந்த காப்போ டெண்ணின்று வலியுறுத்தும்.' எ-ம். 'உறந்த விஞ்சி.' எ-ம். 'வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்.' எ-ம். விறப்பு முதலாயின செறிவென்னுங் குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௫௧)

௩௪௮. அவற்றுள்,
விறப்பே வேருஉப் பொருட்டு மாகும்.

இ - ள். 'அவலெறி யுலக்கைப் பாடுவிறந் தயல்' என விறப்பென்பது செறிவேயன்றி வெருவுதற்குறிப்புமுணர்த்தும். எ - று. (௩௮)

௩௪௯. கம்பலை சும்மை கலியே யழுங்க
லென்றிவை நான்கு மரவப் பொருளா.

இ - ள். 'கம்பலை முதூர்.' எ-ம். 'ஒருபெருஞ் சும்மையொடு.' எ-ம். 'கலிகொ ளாய மலிதொகு பெடுத்த.' எ-ம். 'உயவுப் புணர்ந்தனறில் வழங்க லூரே.' எ-ம். கம்பலை முதலாகிய நான்கும் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மையு முணர்த்தும். எ - று. (௩௯)

௩௫௦. அவற்றுள்,
அழுங்க லிரக்கமுங் கேடு மாகும்.

இ - ள். 'பழங்க னோட்டமு நலிய வழங்கின னல்லனோ.' எ-ம். 'குணனழுங்கக் குற்ற முழைத்து கூறுஞ் சிறியவர்கட்கு.' எ-ம். அழுங்கல், அரவமேயன்றி இரக்கமுங் கேடுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௩௫)

௩௫௧. கழுமென் கிளவி மயக்கஞ் செய்யும்.

இ - ள். 'கழுமிய ஞாட்பு' எனக் கழுமென்பது மயக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௩௫)

௩௫௨. செழுமை வளனுங் கோழுப்பு மாகும்.

இ - ள். 'செழும்பல் குன்றம்.' எ-ம். 'செழுந்தடி தின்ற செந்நாய்.' எ-ம். செழுமை, வளனுங்கொழுப்புமாகிய பண்புணர்த்தும். எ - று. (௩௬)

௩௫௩. விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிதும்பையும்.

இ - ள். 'விழுமியோர்க் காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு.' எ-ம். 'வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து.' எ-ம். 'நின்னுறு விழுமங் களைந்தோன்' எ-ம். விழுமம் முறை

யானே சீர்மையுஞ் சிறப்பும் இடும்பையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (ருஎ)

ருச. கருவி தோகுதி.

ருரு. கமநிறைந் தியலும்.

இ - ள். 'கருவி வானம்.' எ-ம். 'கமஞ்சூன் மாமழை.' எ-ம். கருவியுங் கமமும், தொகுதியும் நிறைவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. 'கருவிவானம்' என்புழிக் கருவி மின்னுமுழங்கு முதலாயவற்றது தொகுதி. (ருஅ) (ருக)

ருருசு. அரியே யைம்மை.

ருருஎ. கவவகத் திடுமே.

இ - ள். 'அரிமயிர்த் திரண் முன்கை.' எ-ம். 'கழுவி ளங்காரங் கவைஇய மார்பே.' எ-ம். அரியுங் கவவும், ஐம் மையும் அகத்திடுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ-று. (கூ) (கூக)

ருருஅ. துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலு மியம்பலு மிரங்கலு மிசைப்பொருட் கிளவி யென்மனூர் புலவர்.

இ - ள். 'வரிவளை துவைப்ப.' எ-ம். 'ஆமா நல்லேறு சிலைப்ப.' எ-ம். 'கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்— நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப.' எ-ம். 'ஏறிரங்கிரு ளிடை.' எ-ம். துவைத்தன் முதலாயின இசைப்பொருளு ணர்த்தும். எ - று. (கூஉ)

ருருகூ. அவற்றுள்,

இரங்கல் கழிந்த பொருட்டு மாகும்.

இ - ள். 'செய்திரங்காவினை' என இரங்கல், இசையே யன்றிப் பொருளது கழிவாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

கழிந்த பொருள்பற்றி வருங்கவலையைக் கழிந்த பொரு ளென்றார். (கூகூ)

ருருகூ. இலம்பா டொற்கமா யிரண்டும் வறுமை.

இ - ள். 'இலம்படு புலவ ரேற்றகை நிறைய.' எ-ம். 'ஒக்கலொற்கஞ்சொலிய.' எ-ம். இலம்பாடும் ஒற்கமும் வறு மையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

இலமென்னுமுரிச்சொல், பெரும்பான்மையும் பாடென் னுந்தொழில்பற்றி யல்லது வாராமையின் இலம்பாடென்றார்.

நகுக. நெமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தற் பொருள.

இ - ள். 'கருமணன் நெமிரிய திருநகர் முற்றத்து.' எ-ம். 'பாய்புனல்.' எ-ம். நெமிர்தலும் பாய்தலும், பரத்த லாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (கரு)

நகுகஉ. கவர்வுவிருப் பாகும்.

நகுகந. சேரே திரட்சி.

நகுகச. வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே.

இ - ள். 'கவர்நடைப் புஷி.' எ-ம். 'சேர்ந்துசெறி குறங்கு.' எ-ம். 'கியலுலகம்.' எ-ம் கவர்வு முதலாயின முறையானே விருப்புந் திரட்சியும் அகலமுமாகிய குறிப் புணர்த்தும். எ - று. (குக) (குக) (குக)

நகுகரு. பேநா முருமென வநுஉங் கிளவி

யாமுறை மூன்று மச்சப் பொருள.

இ - ள். 'மன்ற மார்த்த பேமுதிர் கடவுள்.' எ-ம். 'நாநல்லார்.' எ-ம். 'உருமில் சுற்றம்.' எ-ம். பே முதலாகிய மூன்றும் அச்சமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (குக)

நகுகக. வயவலி யாகும்.

நகுகஎ. வாளோளி யாகும்.

நகுகஅ. துயவேன் கிளவி யறிவின் றிரிபே.

இ - ள். 'துன்னந் துப்பின் வயமான்.' எ-ம். 'வாண் முகம்.' எ-ம். 'துயவுற்றேம் யாமாக.' எ-ம். வயமுதலாயின, வலியும் அறிவு வேறுபடுதலுமாகிய குறிப்பும் ஒளிபாகிய பண்புமுணர்த்தும். எ - று. (எ0) (எக) (எஉ)

நகுகக. உயாவே யுயங்கல்.

நகுகய. உசாவே சூழ்ச்சி.

நகுகக. வயாவேன் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்.

இ - ள். 'பருந்திருந் துயாவினி பயிற்று மிபாவுயர் கனந்தலை' எ-ம். 'உசாத்துணை.' எ-ம். 'வயவுறு மகளிர்.'

எ-ம். உயா முதலாயின, முறையானே உயங்கலுஞ் சூழ்ச் சியும் வேட்கைப் பெருக்கமுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (எ௩) (எ௪) (எ௫)

௩௭௨. கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள.

இ - ள். 'நிற்கறுப்பதோ ரருங்கடிமுனையள்.' எ-ம். 'நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்.' எ-ம். கறுப்புஞ் சிவப்பும், வெகுளியாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

கருமை செம்மையென்னுது கறுப்புச் சிவப்பென்றதனால், தொழிற்பட்டுழியல்லது அவை வெகுளியுணர்த்தாமை கொள்க. (எ௬)

௩௭௩. நிறத்துரு வுணர்த்தற்கு முரிய வென்ப.

இ - ள். 'கறுத்த காயா;' 'சிவந்த காந்தள்.' என அவை வெகுளியேயன்றி நிறவேறுபாடுணர்த்தற்குமுரிய. எ - று.

இவை வெளிப்படுசொல்லாயினும், கறுப்புஞ்சிவப்பும் வெகுளிப் பொருளவென்றதனால், கருங்கண், செவ்வாய் எனப் பண்பாயவழியல்லது தொழிலாயவழி நிறவேறுபாடுணர்த்தா வென்பது படுதலின், அதனைப் பாதுகாத்தவாறு.

௩௭௪. நொசிவு நுழைவு நுணங்கு நுண்மை.

இ-ள். 'நொசிமருங்குல்.' எ-ம். 'நுழைநூற் கலிங்கம்.' எ-ம். 'நுணங்குதுகி னுடக்கம்போல.' எ-ம். நொசிவு முதலாயின, நுண்மையாகிய பண்புணர்த்தும். எ - று. (எ௭)

௩௭௫. புனிற்றென் கிளவியீன் றணிமைப் பொருட்டே.

இ - ள். 'புனிற்றூப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி' எனப் புனிற்றென்பது ஈன்றணிமையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. ()

௩௭௬. நனவே களனு மகலமுஞ் செய்யும்.

இ - ள். 'நனவுப்புகு விறலியிற் றேன்று நாடன்.' எ-ம். 'நனந்தலையலகம்.' எ-ம். நனவு, களனும் அகலமுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௮)

நடஎஎ. மதவே மடனும் வலியு மாகும்.

இ - ள். 'பதவு மேய்ந்த மதவுநடை நல்லான்.' எ-ம். 'கயிறிடு கதச்சேப் போல மதமிக்கு.' எ-ம். மதவுன்பது மடனும் வலியுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (அக)

நடஎஅ. மிகுதியும் வனப்பு மாகவு முரித்தே.

இ - ள். 'மதவிடை.' எ-ம். 'மாதர் வாண்முகமதைஇய நோக்கே.' எ-ம். மடனும் வலியுமேயன்றி, மிகுதியும் வனப்புமாகிய குறிப்புஞ் சிறுபான்மையுணர்த்தும். எ - று. மத விடை யென்புழி மிகுதி உள்ளமிகுதி. (அஉ)

நடஎக. புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி.

இ - ள். 'மீனெடு பெயரும் யாணநர்' என யாணரென்பது வாரி புதிதாகப்படுதலாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (அ)

நடஅய. அமர்தன் மேவல்.

நடஅக. யாணுக் கவினும்.

இ - ள். 'அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையும்.' எ-ம். 'யாணது பசலை.' எ-ம். அமர்தலும் யாணும், முறையானே மேவுதலுங் கவினுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (அச) (அ)

நடஅஉ. பரவும் பழிச்சும் வழத்தின் பொருளா.

இ - ள். 'நெல்லுகுத்தப் பரவுங் கடவுளு மிலவே.' எ-ம். 'கைதொழுஉப் பழிச்சி.' எ-ம். பரவும் பழிச்சும், வழுத்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (அக)

நடஅந. கடியென் கிளவி,

வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை

விரைவே விளக்க மிகுதி சிறப்பே

யச்ச முன்றேற் றுயீ ரைந்து

மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே.

இ - ள். கடியென்னுமுரிச்சொல் வரைவு முதலாகிய பத்துக் குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு' என வரைவும், 'கடிநுனைப் பகழி' எனக் கூர்மையும் 'கடிகா' எனக்

காப்பும், 'கடிமலர்' எனப் புதுமையும், 'கடுமான்' என விரைவும், 'கடும்பகல்' என விளக்கமும், 'கடுங்கா லொற்றலினை' என மிகுதியும், 'கடுநட்பு' எனச் சிறப்பும், 'கடியையா நெடுத்தகை செருவத் தானே' என அச்சமும், 'கொடுஞ் சுழிப் புகார்த்தெய்வ நோக்கிக் கடுஞ்சூ டருகுவ னினக்கே' என முன்றேற்றும் உணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க.

முன்றேற்று - புறத்தின்றித் தெய்வமுதலாயினவற்றின் முன்னின்று தெளித்தல். (அஎ)

நடஅச. ஐயமுங் கரிப்பு மாகவு முரித்தே.

இ - ள். 'கடுத்தன எல்லளோ வன்னை.' எ-ம். 'கடிமி ளகு தின்ற கல்லா மந்தி.' எ-ம். கடியென்கிளவி மேற்கூறப்பட்ட பொருளேயன்றிச் சிறுபான்மை ஐயமாகிய குறிப்புங் கரிப்பாகிய பண்புமுணர்த்துதற்குமுரித்து. எ - று. (அஅ)

நடஅடு. ஐவியப் பாகும்.

நடஅசூ. முனைவுமுனி வாகும்.

நடஅஎ. வையே கூர்மை.

நடஅஅ. எறுழ்வலி யாகும்.

இ - ள். 'ஐதே காமம் யானே.' எ-ம். 'சேற்றுசில முனைஇய செங்கட் காரான்.' எ-ம். 'வைநுனைப் பகழி.' எ-ம். 'போரெறுழ்த்தணினோள்.' எ-ம். ஐ முதலாயின முறையானே வியப்பும் முனிவுங் கூர்மையும் வலியுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (அக) (கூ0) (கூக) கூஉ)

நடஅகூ. மெய்பெறக் கிளந்த வுரிச்சொல் லெல்லா முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி யோத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த றத்த மரபிற் றேன்றுமன் பொருளே.

இ - ள். இச்சொல் இப்பொருட்குரித்தென மேற்கூறப்பட்ட உரிச்சொலெல்லாவற்றையும், அவற்று முன்னும் பின்னும் வருமொழிகளை ஆராய்ந்து, அம்மொழிகளுட்டக்க மொழியாலே ஒருபொருளுணர்த்துக; இவ்வாறுணர்த்தவே, வரலாற்றுமுறைமைபாற் றத்தமக்குரித்தாய பொருள் விளங்கும். எ - று.

இஃதென் சொல்லியவாரேவெனின்:—“உறுதவ நனி யென வரூஉ மூன்று—மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப.” எ-ம். “செல்ல வின்ன வின்னு மையே.” எ-ம். ஓதியவழி, அவையபின்ற சொல்லன்மையான், இவை மிகுதியும் இன்னு மையமுணர்த்துமென்று ஆசிரியராணையாற்கொள்வதல்லது வரலாற்றற் பொருளுணர்த்துமென்பபடாவோவென்று ஐயு றுவார்க்கு, ‘உறுகால்;’ ‘தவப்பல;’ ‘நனிசேய்த்து’ எனவும், ‘மணங்கமழ் வியன்மார்ப னணங்கிய செல்லல்’ எனவும்; முன்னும் பின்னும் வருஞ்சொன்னை அவற்றுள் இச்சொல் லோடு இவ்வுரிச்சொல் இயையுமென்று கடைப்பிடிக்கத் தாம் புணர்த்த சொற்கேற்ற பொருள் விளங்குதலின், உரிச்சொல் லும் வரலாற்றற்பொருளுணர்த்துமென்பது பெறப்படுமென ஐயமகற்றியவாறெனக் கொள்க. வரலாற்றற் பொருளு ணர்த்தாவாயின், குழுவின் வந்த குறிநிலைவழக்குப்போல இயற்கைச் சொல்லென்பபடாவென்பது. (கூ௩)

௩௩௩. கூறிய கிளவிப் பொருணிலை யல்ல வேறுபிற தோன்றினு மவற்றோடுங் கொளலே.

இ - ன். முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடிய வழி, உரிச்சொற்குக் கூறப்பட்ட பொருளேயன்றிப் பிறபொரு டோன்றாமாயினும், கூறப்பட்டவற்றோடு அவற்றையுங் கொள்க. எ - று.

‘கடிநாறும் பூந்துணர்’ என்றவழிக் கடியென்பது முன்னும் பின்னும் வருபவை நாட வரைவு முதலாயின பொருட்கேலாது மணப்பொருட்டாயினவாறு கண்டு கொள்க. பிறவுமன்ன. (கூ௪)

௩௩௪. பொருட்குப்பொரு டேரியி னதுவரம் பின்றே.

பயிலாதவற்றைப் பயின்றவை சார்த்திப் பொருளு ணர்த்துங்காற் படுமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

இ - ன். ஒருசொல்லை ஒருசொல்லாற் பொருளுணர்த்தியவழி அப்பொருளுணர்த்த வந்த சொற்கும் பொருள் யாதெனப் பொருட்குப் பொருடெரியுமாயின், மேல் வரு வனவற்றிற்கெல்லாம் ஈடுதாத்தலின், அவ்வினா இறை

வரம்பின்றியோடும்; அதனாற் பொருட்குப் பொருடெரி யற்க. எ - று.

ஒருசொற்குப் பொருளுரைப்பது பிறிதோர்சொல்லா னன்றே அச்சொற்பொருளும் அறியாதானே உணர்த்துமா றென்னையெனின்; அது வருகின்ற சூத்திரத்தாற் பெறப் படும். (கூடு)

நகூஉ. பொருட்குத்திரி பில்லை யுணர்த்த வல்லின்.

இ - ள். 'உறுகால்' என்புழி உறுவென்னுஞ்சொற்குப் பொருளாகிய மிகுதியென்பதன் பொருளும் அறியாத மட வோனாயின், அவ்வாறு ஒருபொருட்கிளவி கொணர்ந்து ணர்த்தலுறாது கடுங்காலது வலி கண்டாய் ஈண்டு உறுவென் பதற்குப் பொருளென்று தொடர்மொழி கூறியானும் கடுங் காலுள்வழிக் காட்டியானும், அம்மாணக்கனுணரும் வாயி லறிந்து உணர்த்தல் வல்லனாயின், அப்பொருடிரிபு படாமல் அவனுணரும். எ - று. அவற்றனு முணர்தலாற்றாதானே உணர்த்துமா றென்னையெனின்:—அதற்கன்றே வருஞ்சூத் திரமெழுந்ததென்பது. (கூக)

நகூங். உணர்ச்சி வாயி லுணர்வோர் வலித்தே.

இ - ள். வெளிப்படத் தொடர்மொழி கூறியானும் பொருளைக் காட்டியானும் உணர்த்தவும் உணராதானே உணர்த்தும் வாயிலில்லை; உணர்ச்சியது வாயில் உணர்வோர துணர்வை வலியாகவுடைத்தாகலான். எ - று.

யாதானுமோராற்று னுணருந்தன்மை அவற்கில்லையா யின், அவனையுணர்த்தற்பாலனல்லென்றவாறு. (கூஎ)

நகூசு. மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்று.

இ - ள். உறு தவ முதலாயின சொற்கு மிகுதி முத லாயின பொருளாதல் வரலாற்றுமுறைமையாற் கொள்வ தல்லது, அவை அப்பொருளவாதற்குக் காரணம் விளங்கத் தோன்று. எ - று.

பொருளொடு சொற்கையு இயற்கையாகலான் அவ் வியற்கையாகிய இயைபாற் சொற்பொருளுணர்த்துமென்ப.

ஒரு சாரார் பிறகாரணத்தானுணர்த்து மென்ப. அவற்றுண் மெய்மையாகிய காரணம் ஆசிரியர்க்குப் புலனாவதல்லது நம்மனோர்க்குப் புலனாகாமையின், மொழிப்பொருட்காரண மில்லையென்னுது விழிப்பத் தோன்றுவென்றார். அக்காரணம் பொதுவகையான் ஒன்றாயினுஞ் சொற்றொறுமுண்மையிற் சிறப்புவகையாற் பலவாம்; அதனான் விழிப்பத் தோன்ற வெனப் பன்மையாற் கூறினார். உரிச்சொற்பற்றியோதின ரேனும், ஏனைச் சொற்பொருட்கு மிஃதொக்கும். (௯௮)

௩௯௯. எழுத்துப்பிரிந் திசைத்த லிவணியல் பின்றே.

இ - ள். முதனிலையும் இறுதிநிலையும் எழுத்துக்கள் பிரிந்து வேறு வேறு பொருளுணர்த்தல் உரிச்சொல்லிடத் தியைபுடைத்தன்று. ௭ - று.

இவணியல்பின்றெனவே, எழுத்துப் பிரிந்து பொரு ளுணர்த்தல் பிறுண்டு இயல்புடைத்தென்பதாம். அவை யாவன, வினைச்சொல்லும் ஒட்டுப்பெயருமாம். பிரிதலும் பிரி யாமையும் பொருளுணர்த்துவனவற்றிற்கேயாகவின், கூறைய கோட்படுதல் கடவுளர்க்கு எய்தாதவாறுபோல, இடைச் சொற்கு இவ்வாராய்ச்சி யெய்தாமையறிக.

தவ நனியென்னுந்தொடக்கத்தன குறிப்புவினையெச்சம் போலப் பொருளுணர்த்தவின், அவைபோலப் பிரிக்கப்படுங் கொல்லோவென்றையுறமை ஐயமகற்றியவாறு. (௯௯)

௩௯௯. அன்ன பிறவுங் கிளந்த வல்ல

பன்முறை யானும் பரந்தன வருஉ

முரிச்சொல் லெல்லாம் பொருட்குறை கூட்டி

வியன்ற மருங்கி னினைத்தென வறியும்

வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி கடைப்பிடித்

தோம்படை யானையிற் கிளந்தவற் றியலாற்

பாங்குற வுணர்த லென்மனார் புலவர்.

இ - ள். அன்னபிறவுங்கிளந்தவல்ல பன்முறையானும் பரந்தன வருஉமுரிச்சொல்லெல்லாம். ௭-து. சொல்லப்பட்டனவேயன்றி அவைபோல்வன பிறவும் பலவாற்றினும் பரந்து

வருமுரிச்சொல்லெல்லாம். எ - று. பொருட்குறை கூட்ட வியன்ற மருங்கினினைத்தென வறியும். வரம்பு தமக்கின்மையின். எ-து. பொருளொடு புணர்த்துணர்த்த இசை குறிப்புப் பண்புபற்றித் தாமியன்ற நிலத்து இத்துணையென வரையறுத்துணருமெல்லை தமக்கின்மையான் எஞ்சாமைக் கிளத்தலரிதாகலின். எ - று. வழிநனிகடைப்பிடித்தோம்படையாணையிற்கிளந்தவற்றியலாற் பாங்குறவுணர்தல். எ-து. “இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றிப்—பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி” எனவும் “முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி” எனவுங் கூறிய நெறியைச் சேராமற்கடைப்பிடித்து “எச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்” எனவும், “ஒத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த—றத்த மரபிற் றேன்றுமன் பொருளே” எனவும் என்னுற்றரப்பட்ட பாதுகாவலாணையிற் கிளந்தவற்றியல் பொடும் ஒரீஇயவற்றை முறைப்படவுணர்க. எ - று.

குறிப்புப்பொருண்மை பலவகைத்தாகலானும், பெயரினும் வினையினு மெய்தடுமாரியுந் தடுமாறாதும் ஒருசொற்பல பொருட்குரித்தாயும் வருதலானும், ஈறுபற்றித் தொகுத்துணர்த்தற்கு அன்னவீறுடையவன்மையானும், பன்முறையானும் பரந்தன வருமென்றார்.

பொருளைச் சொல் இன்றியமைபாமைபின், அதனைக்குறையென்றார்; ஒருவன் வினையும் பயனும் இன்றியமைபாமைபின், ‘வினைக்குறை தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தின் றுலகு’ ‘பயக்குறை யில்லைதாம் வாழுநாளே’ என்றாற்போல. பொருட்குறை கூட்ட வரம்பு தமக்கின்மையினென இயையும்.

இருமை யென்பது கருமையும் பெருமையுமாகிய பண்புணர்த்தும். சேனென்பது சேய்மையாகிய குறிப்புணர்த்தும். தொன்மையென்பது பழமைபாகிய குறிப்புணர்த்தும். இவையெல்லாம் அன்னபிறவுங்கிளந்தவல்ல வென்பதனாற் கொள்க. பிறவுமன்ன. (க00)

உரியியன்முற்றிற்று.

